

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ 7 - ΠΟΛΕΜΟ ΣΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ

... " Δεν θέλω να παρουσιαστούμε σαν 'καλά παιδιά' γιατί δεν είμαστε. Είτε αυτό αρέσει στην κοινή γνώμη είτε όχι, είμαστε αναρχικοί και θέλουμε να καταστρέψουμε τον κόσμο του εμπορεύματος και της μιζέριας, της εκμετάλλευσης και της υποταγής, της μόλυνσης και του θανάτου..." *Fernando. Φυλακές Διαβατών*

Από τις 21 Ιουνίου βρίσκονται προφυλακισμένοι στις φυλακές Διαβατών οι ισπανοί αναρχικοί Fernando Perez και Carlos Martin Martinez, ο άγγλος ακτιβιστής Simon Charman, ο σύριος πολιτικός πρόσφυγας Sulaiman Dakdouk-Κάστρο που ζει και αγωνίζεται στην Ελλάδα τα τελευταία 14 χρόνια κι ο διαδηλωτής Σπύρος Τσίτσας ενώ στις φυλακές ανηλίκων Αυλώνα βρίσκονται επίσης προφυλακισμένοι ο διαδηλωτής Δημήτρης Φλιούρας και ο σύντροφος Μιχάλης Τραϊκάκης. Πρόκειται για τους 7 από τους 29 αγωνιστές που συνελήφθησαν στη Θεσσαλονίκη, στην πορεία ενάντια στη σύνοδο των ευρωπαίων ηγετών που γινόταν στη Χαλκιδική (19-21 Ιούνη), επειδή επέλεξαν το δρόμο της αντίστασης στους υπερεθνικούς σχηματισμούς της κυριαρχίας και τα σχέδια των εκπροσώπων τους. Η προφυλάκισή τους χωρίς στοιχεία πλην των καταθέσεων των μπάτσων, αποτελεί μια μορφή ομηρίας για όσους κινητοποιήθηκαν ενάντια και σε αυτή τη σύνοδο, ένα τίμημα για τις επιθέσεις σε σύμβολα του κεφαλαίου και τις συγκρούσεις που ταυτόχρονα έλαβαν χώρα με την αστυνομία και μια προσπάθεια εκφοβισμού όσων κατεβαίνουν δυναμικά στο δρόμο ενάντια στις δομές της παγκοσμιοποίησης και ενόψει της Ολυμπιάδας του 2004.

Μια ομηρία για όσους δεν αντιλαμβάνονται την "παγκοσμιοποίηση" σαν άλλη μια αφηρημένη έννοια που εξελίσσεται κάπου μακριά στις πλάτες άλλων ανθρώπων, αλλά σαν μια βίαιη διαδικασία επανακαθορισμού των κοινωνικών συνθηκών σε πλανητική κλίμακα, η οποία περνούσε και από τη Θεσσαλονίκη. Για όσους δεν ξεχωρίζουν τις πολεμικές επιδρομές στην περιφέρεια των καπιταλιστικών κέντρων από τον πόλεμο που διεξάγεται στο εσωτερικό τους. Για όσους θεώρησαν την "κόκκινη ζώνη" ως ένα στόχο που δεν τέλειωνε στο Μαρμαρά της Χαλκιδικής, αλλά

προεκτεινόταν στο κέντρο της λαμαρινούπολης, την ίδια στιγμή που το ανώτατο πολιτικό προσωπικό της "ενωμένης και ισχυρής" Ευρώπης συνεδρίαζε για να οργανώσει την επικείμενη λεηλασία της πιο πρόσφατης λείας του, του Ιράκ και των πλουτοπαραγωγικών πηγών του, αλλά και για να συντονίσει την αύξηση του κοινωνικού ελέγχου, της καταστολής και της εκμετάλλευσης στο εσωτερικό της και τη μεγαλύτερη θωράκιση των συνόρων της απέναντι στους μετανάστες. Για όσους δεν στοιχίστηκαν στην πατριωτική παρέλαση του σταλινικού απομειναριού, αμφισβήτησαν πρακτικά τη λογική ενός άνευρου κινήματος "αντιπαγκοσμιοποίησης", επιχορηγούμενου με κρατικά κονδύλια και σε συνεννόηση με τις αρχές και θεώρησαν τη Θεσσαλονίκη ως ένα ακόμα σταθμό του αγώνα μετά το Σηάτλ, την Πράγα, τη Γένοβα, τη Βαρκελώνη, το Εβιάν και πρόσφατα τη Ρώμη και το Κανκούν του Μεξικού. Για όλους εμάς που δράσαμε έτσι ώστε ο δρόμος από τη διαμαρτυρία στην εξέγερση να παραμείνει ανοιχτός.

Εμείς που βρεθήκαμε στη Θεσσαλονίκη μέσα από διάφορες δραστηριότητες και συμμετέχοντας στο black block στην πορεία του Σαββάτου 21/6 γνωρίζουμε ότι η μάχη που δώσαμε εκεί δεν έχει τελειώσει. Η ντόπια εκδοχή της διεθνούς "αντι"τρομοκρατικής εκστρατείας περιλαμβάνει αναμφίβολα την αναβάθμιση της κατασταλτικής επίθεσης κατά όλων όσοι ορθώνουν δυναμικές αντιστάσεις στο δρόμο. Από τη βίαιη διάλυση συγκεντρώσεων διαμαρτυρίας (όπως των κατοίκων της ΒΑ Αττικής ενάντια στη δημιουργία χωματερής στην περιοχή τους), την επίθεση των ΜΑΤ σε κινητοποιήσεις κατοίκων που αντιδρούν στην καταστροφή του περιβάλλοντος (π.χ ενάντια στο ΚΥΤ του Υμηττού), την ποινικοποίηση απεργιακών κινητοποιήσεων, μέχρι τις μαζικές διώξεις για τα αντιπολεμικά συλλαλητήρια και την πορεία της 16 Απριλίου ενάντια στην ευρωπαϊκή σύνοδο στην Αθήνα, την ψήφιση ευρωτρομονόμου -που περιλαμβάνει νέους τρόπους παρακολούθησης, καταγραφής και δίωξης- τις συμφωνίες έκδοσης αγωνιστών, το έκτακτο στρατοδικείο του Κορυδαλλού και τα "λευκά" κελιά της δημοκρατίας, το προσωπείο του συστήματος καταρρέει αποκαλύπτοντας ξεκάθαρα την απειλή του κράτους και του καπιταλισμού για ολόκληρη την κοινωνία.

Σε αυτό το πλαίσιο εντάσσεται η οχύρωση της Θεσσαλονίκης τον Ιούνιο, η μετατροπή του κέντρου της σε αστυνομοκρατούμενη ζώνη, ο καταιγισμός δακρυγόνων κατά του black block, οι μαζικές συλλήψεις που ακολούθησαν, τα βασανιστήρια μέσα στα κρατητήρια, η βίαιη απόσπαση ομολογιών και η κατασκευή στοιχείων σε βάρος των 29 διωκόμενων, η μετατροπή των κατηγοριών τους σε κακούργηματα και η συνεχιζόμενη προφυλάκιση των 7 από αυτούς (στις 24/10 απορρίφθηκε και η δεύτερη αίτηση αποφυλάκισής τους).

Απέναντι σε αυτή την πραγματικότητα ξεπήδησαν μια σειρά από εκδηλώσεις αλληλεγγύης και αντιπληροφόρησης στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Συγκεντρώσεις και πορείες σε διάφορες πόλεις και έξω από τις φυλακές όπου κρατούνται οι 7 αγωνιστές, καταλήψεις σταθμών, γραφείων και υπηρεσιών, συναυλίες οικονομικής ενίσχυσης, συμβολικές απεργίες πείνας, ημέρες διεθνούς αλληλεγγύης (10/7 και 21/9), καταλήψεις ελληνικών προξενείων, συμβολικές επιθέσεις σε κρατικούς και καπιταλιστικούς στόχους αλλά και σε οργανισμούς ελληνικών συμφερόντων στο εξωτερικό (στην Ισπανία η δυναμική καμπάνια αλληλεγγύης στους 7 γνώρισε ήδη τα πρώτα χτυπήματα της καταστολής με την προφυλάκιση 5 αναρχικών στη Βαρκελώνη με βάση τον τρομονόμο).

Το τείχος σιωπής και παραπληροφόρησης που επιβλήθηκε εξαρχής σε αυτή την υπόθεση, συμπληρώνοντας την κρατική καταστολή σε κοινωνικό επίπεδο, σπάει. Ήδη 5 από τους 7 προφυλακισθέντες βρίσκονται σε πολυήμερη απεργία πείνας. Ο Κάστρο από τις 21/9, ο Fernando, ο Carlos και ο Simon από τις 5/10 κι ο Σπύρος από τις 8/10. Όσο η κρατική εξουσία εμμένει στην παράταση της ομηρίας τους, τόσο η αλληλεγγύη στο πρόσωπό τους θα φουντώνει. Όσο διαρκούν οι διώξεις των αγωνιστών, τόσο η μάχη που δώσαμε στη Θεσσαλονίκη θα συνεχίζεται και θα εντείνεται...

ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΩΝ 7 ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ 5 ΑΠΕΡΓΟΥΣ ΠΕΙΝΑΣ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΔΙΩΚΟΜΕΝΟΥΣ ΓΙΑ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ ΣΤΗ ΣΥΝΟΔΟ ΤΗΣ ΕΕ ΚΑΙ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΟΜΗΡΟΥΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Αναρχική Πρωτοβουλία

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ 7 ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Τέσσερις μήνες μετά τη σύνοδο των ειρημιστικών κυρίαρχων και τις συγκρούσεις διαδηλωτών με τους ένοπλους δολοφόνους του κράτους στη Θεσσαλονίκη στις 21/6, 7 αγωνιστές εξακολουθούν να κρατούνται αιχμάλωτοι στις φυλακές για την επιλογή τους να αντισταθούν στα σχέδια των αφεντικών για την ισχυρή Ευρώπη της εκμετάλλευσης, της καταπίεσης, της καταστολής και του πολέμου.

Πάντε από τους κρατούμενους έχουν ξεκινήσει απεργία πείνας διεκδικώντας δυναμικά την άμεση απελευθέρωσή τους. Ο Suleiman Dakdouk-Κάσιτρο, σύριος πολιτικός πρόσφυγας τα τελευταία 14 χρόνια στην Ελλάδα, ξεκίνησε από τις 21/9 (49η μέρα), οι ισπανοί αναρχικοί Fernando Perez και Carlos Martínez και ο άγγλος ακτιβιστής Simon Chapman από τις 5/10 (35η μέρα), καθώς και ο Σπύρος Τσίτσας από τις 8/10 (32η μέρα). Όσοι 7 αγωνιστές βρίσκονται κρατούμενοι στις φυλακές του ελληνικού κράτους, η μάχη της Θεσσαλονίκης δεν έχει τελειώσει...

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΑΠΕΡΓΟΥΣ ΠΕΙΝΑΣ

ΚΑΙ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΔΙΠΚΟΜΕΝΟΥΣ ΓΙΑ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ
ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΣΥΝΟΔΟ ΤΗΣ Ε.Ε.

ΠΟΡΕΙΑ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

ΣΑΒΒΑΤΟ 8 ΝΟΕΜΒΡΗ, 11 π.μ.

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ: ΠΛ. ΜΟΝΑΣΤΗΡΑΚΙΟΥ

Αναρχική Πρωτοβουλία